

sige: det er en rent speciel Skat for den enkelte Privatmand, men hvad vedrører det os andre? Men det vedrører os i Virkeligheden; os alle sammen. Disse 11,000 Kr. fanger man jo ikke i en Fiskepark og langt mindre i Luften, de skulle tages etsteds fra, og til syvende og sidst, i det lange Løb, er det Producenten og Konsumenten, der maa betale det. Det er et Uvæsen, der er steget i en ganske utrolig Grad. Efter at dette er blevet mig meddelt, har for nogle Dage siden den samme Fabrik gjort mig bekendt med et nyt lille Eksempel paa, hvorledes den for Danmark overordentlig betydningsfulde Slagterivirksomhed skades ved disse spredte og uafhængige Kontrolinstitutioner. Ovre i Silkeborg, som var et mindre vigtigt Afsætningssted for denne Fabrik — dens Afsætning der løb kun op til 9,000 Kroner — har man for nylig indført den Bestemmelse, at der angaaende hver Afsendelse af Pølser fra Fabrikken skal gives Kontrollyrlægen Meddelelse, og Modtagerne i Silkeborg skulde straks efter Pølsernes Ankomst underrette Kontrollyrlægen; denne indfinder sig da paa Stedet, og saa skal der betales for hans Eftersyn 1 Øre pr. Pd. Pølse, dog ikke under 25 Øre for nogen Undersøgelse. Nu er denne forholdsvis mindre Forretning, som jo altsaa løber op til 9,000 Kr., for den langt overvejende Dels Vedkommende sket i 9 Pd.s Pakker, altsaa hver af disse 9 Pd.s Pakker vil have en Afgift af 25 Øre. Det siger sig selv, at dette var for meget. Følgelig skriver Fabrikkens Agent i Silkeborg til dem, at det kan ikke gaa paa den Maade, men at det hellere maatte gaa saadan, at Fabrikken afsender alle de til Forbrugerne bestemte Pakker i en Forsending til Agenten, hvorpaa denne faar dem undersøgt og fordeler dem til Forbrugerne. Meget vel, det kan gøres, men der er blot det derved, at han, som naturligvis har et Vederlag for sit Arbejde passende til den Ulejlighed, han hidtil har haft, skriver: Dette vil sikkert blive for besværligt for mig i Forhold til Fortjenesten, hvilket paa godt Dansk vil sige: følgelig maa jeg have en højere Betaling, og Følgen af det hele er, at Fabrikken skønner, at dette Marked maa opgives. Er der nogen i Verden, der har nogen Gavn deraf?

Det erkendes i Virkeligheden, at den Kontrol, som findes rundt omkring, medfører de underligste Resultater. Hvorledes Kommunerne have ordnet deres Tilsyn om Indførselen — det er meget forskellig paa

de forskellige Steder —; skal jeg ikke for Øjeblikket komme ind paa, men jeg skal meddele et Træk, der viser, at her er der noget, der i høj Grad trænger til at forandres. Det var den samme Fabrik, der havde faaet Meddelelse om, at medens de Pølser, den leverede til Aarhus, skulde som det første kontrolleres her, derpaa kontrolleres i Aarhus og betales begge Steder, blev der indført tyske Pølser, som ikke vare kontrollerede nogetsteds, og som gik i Forbrugerens lige saa raa eller kogte eller stegte, som han vilde nyde dem, uden Kontrol med deres Beskaffenhed. Han vidste ikke ret, om det forholdt sig rigtigt, men for at se, hvorledes det var, skrev han til en Forretningsven i Hamborg og sagde til ham: Tjen mig i at modtage en Pakke Pølser, som jeg vil sende Dem til Hamborgs Frihavn, og naar De har faaet dem — de ere bedre end de tyske Pølser —, kan De tage de danske Mærker af dem, og tjen mig saa i at sende dem til en Aarhusforretningsmand — som han opgav — og tillyd ham dem til en vis Pris. Der blev saa sendt en Pakke paa 15 Pd. Pølser dertil, og da de bleve sendte til Frihavnen, kunde de altsaa der gaa ind og gaa ud, i alle Tilfælde uden Told og formødentlig uden nogen Undersøgelse. Men hvad enten de komme fra hamborgsk Frihavn eller fra en Købmænd i en hamborgsk Gade, burde de jo, naar de kom til Aarhus, undersøges. Men de ere gaaede til Forretningsmanden i Aarhus uden Kontrol. Klaus Hansens Pølser, der vare sendte til Hamborgs Frihavn, ere gaaede derfra til Forretningsvennen i Aarhus og udleverede til ham uden nogen som helst Undersøgelse. Medens saaledes den indenlandske Fabrik har en Kontrolbeskatning under Dække af, at det er for Sundhedens Skyld, to Steder, har denne Forsending af Pølser fra Danmark til Tyskland og fra Tyskland til Danmark igen kun medført en Fragtudgift af 144 Øre samt 50 Øre til Drager i Aarhus, men slet ingen Udgift til Kontrol. Dette viser ogsaa tydeligt, at der er Misforhold ved disse kommunale Kødkontroller. — Hvad for øvrigt Indførselen angaar, er det jo et særskilt Spørgsmaal og ligger uden for, hvad jeg vil berøre i Dag, men jeg kan dog ikke lade være i Forbigaaende at nævne, at jeg har set offentlig opgjort, at der i 1901 er indført her til Danmark Slagterivarer til et Beløb af 13,979,000 Kr., altsaa saa nær ved 14 Millioner. Hvis disse indførte Kødvarer skulde have svaret Kontrolafgift saadan som de